

143

D E K R E T

z dnia 24 czerwca 1953 r.

o wyrobie i przerobie spirytusu.

Art. 1. 1. Wyrób, oczyszczanie i odwadnianie spirytusu, wydzielanie spirytusu z innego wytwóru oraz wyrób wódek wymaga zezwolenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego. Udzielenie zezwolenia może być uzależnione od zachowania określonych warunków.

2. Zezwolenie może być udzielone tylko jednostce gospodarki uspołecznionej.

3. Przedsiębiorstwa państwowe są wolne od obowiązku uzyskiwania zezwolenia.

Art. 2. Ministrowie, którym podlegają zakłady wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu lub wyrobu wódek albo którzy nadzorują takie zakłady, sprawują w nich kontrolę procesów produkcji i wydają w tym zakresie odpowiednie przepisy.

Art. 3. 1. Kto bez wymaganego zezwolenia wyrabia, oczyszcza lub odwadnia spirytus lub wydziela go z innego wytwóru albo wyrabia wódkę,

podlega karze aresztu do lat 2 i karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto odkaża spirytus skażony lub w jakikolwiek sposób osłabia działanie środka skażającego.

Art. 4. Kto wyrabia, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy przystosowane do potajemnego wyrobu spirytusu,

podlega karze więzienia od roku do lat 3 i karze grzywny.

Art. 5. Kto nabywa, zbywa lub przechowuje pochodzący z niedozwolonego wyrobu spirytus albo wytwór spirytusowy,

podlega karze aresztu do lat 2 i karze grzywny.

Art. 6. 1. Jeżeli wskutek czynu określonego w art. 3, 4 lub 5 powstała znaczna szkoda dla gospodarki narodowej, sprawca

podlega karze więzienia od lat 2 do lat 5 i karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega sprawca czynu określonego w art. 3, 4 lub 5, jeżeli z popełnienia tych przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Art. 7. 1. Jeżeli z czynu określonego w art. 3 ust. 2 wynika dla gospodarki narodowej szkoda nieznaczna, sprawca

podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy albo karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia, jaką szkodę należy uważać za nieznaczną.

Art. 8. W przypadkach przewidzianych w art. 3, 4, 5, 6 i 7 ust. 1 można orzec przepadek rzeczy, stanowiących przedmiot przestępstwa albo służących lub przeznaczonych do jego popełnienia, choćby nie były własnością sprawcy.

Art. 9. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia termin, od którego orzekanie w sprawach o czyny przewidziane w art. 7 ust. 1 odbywać się będzie na podstawie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

2. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, orzekają w tych sprawach właściwe organy finansowe w trybie dotychczasowym.

3. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszego dekretu o występki i wykroczenia w zakresie przepisów o monopolu spirytusowym, nie zagrożone według prawa karnego skarbowego zasadniczymi karami pozbawienia wolności, organy finansowe orzekają w trybie dotychczasowym.

Art. 10. 1. Za spirytus uważa się wytwór uzyskany w drodze fermentacji i destylacji lub w drodze chemicznej, zawierający alkohol etylowy.

2. Za wódkę uważa się wytwór uzyskany z mieszaniny spirytusu i wody bądź także składników smakowych, aromatycznych i barwiących.

Art. 11. 1. Tracą moc:

1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. Nr 63, poz. 586 z późniejszymi zmianami),

2) przepisy dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. — prawo karne skarbowe (Dz. U. Nr 32, poz. 140 z późniejszymi zmianami), dotyczące naruszenia przepisów o monopolu spirytusowym.

2. Dotychczasowe przepisy w zakresie kontroli procesu produkcji i obrotu spirytusem pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie art. 2 niniejszego dekretu oraz na podstawie przepisów dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301).

3. Dotychczasowe przepisy w zakresie handlu spirytusem i wódką pozostają w mocy z tym, że wykonanie tych przepisów w zakresie handlu detalicznego należy do właściwości Ministra Handlu Wewnętrznego.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy w zakresie świadczeń emerytalnych i zaopatrzeń pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przez nowe przepisy.

Art. 13. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego i zainteresowanym ministrom oraz Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 14. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki